

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság dr. Fazekas Péter ügyvéd által képviselt **felperesnek** dr. Tóth Roland ügyvéd **I.r.** és dr. Botta Mária és dr. Vámosi Nagy Zsolt ügyvédek által képviselt **II.r. alperesek** ellen **hibás teljesítésből** eredő kártérítés megfizetése iránt a Kecskeméti Városi Bíróság előtt 15.G.20.218/2008. szám alatt indult és másodfokon a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 4.Gf.40.082/2011/4. számú ítéletével befejezett perében az említett jogerős ítélet ellen az I.r. alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 4.Gf.40.082/2011/4. számú ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 19.500 (Tizenkilencezer-ötszáz) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az irányadó tényállás szerint a felperes Németországban 2004. nyarán vásárolt Chrysler Voyager típusú személygépkocsiját II.r. alperes első ízben 2005. augusztus 16-án - 48.411 km-es futásteljesítménynél, - majd ezt követően 2005. október 10-én, 2006. február 6-án, végül 2006. október 19-én szervizelte. Az első két alkalommal a II.r. alperes javítást végzett (kicserélte a gépjármű automata váltó mágneskapcsolóját, illetve az egyik sárga hibajelző lámpa kigyulladására miatt hibakeresést is végzett), az utolsó két szerviz a 60.000 km-es, illetve a 90.000 km-es szerviz volt. 2007. május 29-én a felperes az I.r. alpereshez vitte a gépjárművet 110.000 km-es szervizre, ekkor a gépjármű futásteljesítménye már ténylegesen 115.021 km volt. 2007. augusztusában a felperes ügyvezetője a perbeli gépjárművel Szerbiába utazott. Útközben a kocsit - 127.729 km óránál leállt. Egy belgrádi szakszerviz megállapította, hogy a gépjármű automata

sebességváltója tönkrement, ezért azt kicserélték. A váltó cseréje miatt a felperesnek 1.068.514 Ft költsége merült fel, emellett 10.416 Ft-nak megfelelő összeget fizetett ki a gépjármű tréleres szállításáért, egy másik gépkocsi bérlete miatt pedig 489.870 Ft költsége merült fel.

A felperes az alperesek hibás teljesítéséből eredő kártérítés címén összesen 1.568.800 Ft és ennek 2007. október 1-től járó kamatai tekintetében kérte az alperesek egyetemleges marasztalását. Keresetét a Ptk. 305. § /1/ és /2/ bekezdésére, valamint a Ptk. 310. §-ára alapította.

Az alperesek szerint hibás teljesítés nem történt, és erre tekintettel kérték a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság 62. sorszámú ítéletében az alpereseket a keresettel egyezően egyetemlegesen marasztalta. Az elsőfokú ítélet szerint az alperesek minden egyes szerviz elvégzésekor kötelesek lettek volna ellenőrizni az automata sebességváltó folyadékszintjét és azt szükség esetén után tölteni. Annak tisztázása is kötelezettségük volt, hogy a felperes milyen üzemeltetési módban használja a gépjárművet és ennek függvényében kellett volna felhívniuk a felperest a sebességváltó olajcseréjének szükségességére. Az alperesek azonban kétséget kizáróan nem tudták bizonyítani, hogy az egyes elvégzett szervizek kapcsán az automata váltó olajszintjét ellenőrizték volna, hogy szükség esetén azt utántöltötték volna. A II.r. alperes nem tisztázta a 90.000 km-es szervizen, hogy a felperes milyen üzemeltetési módban használja a gépjárművet, és nem hívta fel a felperes figyelmét a váltó olajcseréjének szükségességére. Az I.r. alperestől is elvárható lett volna, hogy a korábbi szervizkönyvi bejegyzéseket megtekintse, és vizsgálja, hogy nem maradt-e el a korábbi szervizelések során olyan lényeges szerviz tevékenység, melyre szükség lett volna a gépjármű rendeltetésszerű használatához, azonban az I.r. alperes sem ennek megfelelően járt el.

Az elsőfokú bíróság döntésének meghozatalakor elfogadta a kirendelt igazságügyi szakértő véleményét, mely szerint a váltó meghibásodását az okozta, hogy a gépkocsit hosszú időn keresztül nem megfelelő mennyiségű, illetve minőségű olajszinten üzemelt, illetve nem került sor a váltó olajcseréjére. Mivel a kárt ketten okozták, a felróhatóságuk arányait pedig megállapítani nem lehetett, az alpereseket a Ptk. 344. § /1/ bekezdése alapján egyetemlegesen marasztalta. Az alperes arra való hivatkozását, miszerint az olajteknő sérülése is okozhatta a váltó meghibásodását, alaptalannak találta az elsőfokú bíróság.

A mindkét alperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság helyes indokai alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság ítéletét.

Az I.r. alperes felülvizsgálati kérelmében azt kérte, hogy a Kúria helyezze hatályon kívül a jogerős ítéletnek az I.r. alperest marasztaló rendelkezését, és utasítsa el az I.r. alperes elleni keresetet. Előadása szerint a jogerős ítélet sérti a Ptk. 200. § /1/ bekezdését, a Ptk. 344. § /1/ bekezdését, valamint a Pp. 206. § /1/ bekezdését. A felülvizsgálati kérelmet részletesen az alábbiakkal indokolta:

Az eljáró bíróságok okszerűtlenül és logikátlanul mérlegelték a rendelkezésre álló bizonyítékokat.

A bíróság lényegében a szakértői véleményre alapította ítélet, ugyanakkor a szakértő csupán feltételezte, hogy a váltó meghibásodását a váltó olaj ellenőrzésének, illetve feltöltésének elmaradása okozta. A szakértő nem tudta megindokolni, hogy a meghibásodásnak miért nem lehetett oka egy mechanikai ütés, hisz az olaj elfolyása ennek következtében is bekövetkezhetett.

Az elsőfokú bíróság azért nem adott helyt az új szakértő kirendelésére irányuló indítványnak, mert az volt az álláspontja, hogy a szakértő ellentmondás mentesen tárta fel a váltó meghibásodásának okát. Ugyanakkor ellentmondás állt fenn a szakértői vélemény és az „alperesi tanú” nyilatkozata között, mely utóbbi szerint az I.r. alperes elvégezte a szükséges munkálatokat a 110.000 km-es szerviz során. A váltó olajat egyébként is a 90.000 km-es szerviznél kellett volna lecserélni, tehát az a II.r. alperes kötelessége lett volna. A felperes a 110.000 km-es szervizbe 5021 km-es túlfutással hozta az I.r. alpereshez a gépjárművet, a meghibásodás pedig jóval később, 127.779 km-nél jelentkezett.

A bíróságoknak kötelességük lett volna az I. és a II.r. alperesek felelősségét külön vizsgálni. Hiányos tényállás alapján döntöttek az alperesek egyetemleges marasztalásáról.

Nem kétséges, hogy az I.r. alperes a felperessel szemben vállalt szerződéses kötelezettségének eleget tett - elvégezte a 110.000 km-es szervizelést - arra pedig nem adott a felperes megbízást, hogy a korábbi szervizelési munkákat is ellenőrizze.

Kizárólag feltételezés az, hogy az I.r. alperes bármilyen mulasztást elkövetett volna.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, vizsgálhatta felül és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Az alperesek szavatossággal tartoztak az általuk nyújtott szervizszolgáltatásért, tehát a hibás teljesítés szabályai a peres felek jogviszonyában is alkalmazandók voltak. Ennek megfelelően a felperes kérhette az alperesekkel szemben a hibás teljesítésből eredő kárának megtérítését a Ptk. 310. §-a alapján.

A perben kirendelt szakértő véleménye szerint a perbeli gépjármű nem kellő mennyiségű és nem megfelelő minőségű olajjal üzemelt, az automata sebességváltó olajsintjének ellenőrzésére, az olaj cseréjére nem került sor, és bár a gépkocsi sárga kontroll lámpája hibát jelzett, a tényleges hiba feltárása és orvoslása elmaradt. Szakértő szerint a felperes kára mindezzel okozati összefüggésben keletkezett.

A perbeli gépjármű kezelési útmutatója szerint az automata sebességváltó folyadékszintjét minden szervizeléskor ellenőrizni kell (153. oldal). A kezelési útmutató 154. oldalán írtak szerint az automata sebességváltó folyadék cseréje akkor ajánlott, ha a gépjármű komoly igénybevételnek van kitéve. Komoly igénybevételnek minősül a „rendőrség, taxi, limuzin, kereskedelmi célú tevékenység, illetve utánfutó vontatás, amikor a gépkocsi rendszeresen 45 percnél hosszabb ideig közlekedik” és ilyen esetekben a Karbantartási táblázat „B” programjában írtakat kell irányadónak tekinteni. A kezelési útmutató 179. oldalán írtak szerint a perbeli dízelmotorú gépjármű esetében - az 154. oldalon írtak mellett - az is komoly igénybevételnek minősül, ha a motor túl sokat jár alapjáraton, ha a vezetés poros úton történik, ha a futásteljesítmény több mint 50 %-a nagy sebességgel, meleg időben, 32 fok felett zajlott. Kiemelte a tájékoztatás, hogy a legtöbb gépkocsit ilyen körülmények között üzemeltetnek. A 182. oldalon írtak szerint a „B” program irányadó akkor is, ha a hőmérséklet nappal és éjszaka 0 fok alatt van, továbbá 16 km-nél rövidebb utak és lépésben haladás esetén is. A 183. oldalon található, a „B” programra vonatkozó táblázat szerint a dízel gépjárművek automata sebességváltó folyadékát és szűrőjét 90.000 km-enként cserélni kell. A Kúria a fentebb írtak alapján - annak hangsúlyozása mellett, hogy a felperes vonóhoroggal rendelte meg a járművet és néha ténylegesen utánfutóval közlekedett - arra a következtetésre jutott, hogy a perbeli esetben az automata sebességváltó folyadék és szűrő cseréje 90.000 km-enként lett volna indokolt.

A felperes állította, hogy égő kontroll lámpával jelent meg az I.r. alperesnél az 110.000 km-es szervizen, és bár a gépjármű átvételekor a hiba kijelző nem világított, pár nappal később jelezte az I.r. alperes munkatársainál, hogy a hibakijelző lámpa ismét ég. Azt a választ kapta, hogy a kijelzés a ködlámpával lehet kapcsolatos.

Az alperes, illetve az alperes tanúként meghallgatott vezetőinek, állítása szerint a felperes a szervizelés alkalmával semmiféle működési problémát nem jelzett, az elvégzett szervizzel elégedett volt, váltóolajat pedig nem a 110.000 km-es szerviznél, hanem korábban kellett volna cserélni a gépjárművön.

N Z autószerelő, aki az I.r. alperesnél az szervizelést elvégezte, tanúként állította, hogy ez alkalommal valamennyi folyadékszintet,

így a váltóolaj szintjét is ellenőrizte és azt rendben találta.

A II.r. alperesnek az volt az álláspontja, hogy a 90.000 km-es szerviznél sem a váltóolaj szintjének ellenőrzésére, sem a váltóolaj cseréjére nem volt szükség (67. sorszámú fellebbezés).

Hangsúlyozza a Kúria, hogy a Chrysler Ausztria Geseellschaft m.b.H. magyarországi közvetlen kereskedelmi képviselőjének 52/A/1. szám alatt csatolt nyilatkozata szerint akkor is a kezelési útmutató előírásai az irányadók, ha az abban írtaktól eltérő tartalmú a szervizek részére belső használatra kiadott, magyar nyelvű, ajánlásokat tartalmazó ún. technológiai lap. Ezért sem vitatható, hogy mindkét alperesnek a szervizelések alkalmával kötelessége volt a váltóolaj szint ellenőrzése, az olaj és szűrőcserének pedig már a 90.000 km-es szerviznél meg kellett volna történnie. Ezzel szemben az olajszint ellenőrzés megtörténtét az alperesek közül csak az I.r. alperes egyik autószerelője állította, de annak elvégzését egyéb bizonyíték, így pl. az I.r. alperes által kiállított munkalap sem támasztotta alá. Az pedig egyértelmű tény, hogy a váltóolaj cseréjére a szerbiai meghibásodás előtt egyik szerviz részéről sem került sor.

A Kúria álláspontja szerint az I.r. alperes a kártérítési felelősség alól magát kimenteni nem tudta, ugyanis a felülvizsgálati kérelemben írtakkal szemben nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható lett volna. Figyelemmel a gépjármű viszonylag nagy futásteljesítményére, az utánfutó vontatásra utaló jelekre (vonófej), tisztában kellett lennie azzal, hogy a gépjármű karbantartására nagy valószínűséggel a „B” program az irányadó, és ennek megfelelően a 2007. május 29-i szerviz előtt néhány hónappal esedékes volt az automata sebességváltó folyadék és szűrő cseréje. Mint szakszerviznek azzal is tisztában kellett lennie, hogy e karbantartási munka elmulasztása és az alacsony folyadékszint is a gépkocsi meghibásodásához vezethet, nagy értékű alkatrész tönkremenetelét idézheti elő. A szakmailag elvárható gondos magatartásnak ezért az minősült volna, ha az I.r. alperes egyrészt kiemelt jelentőséget tulajdonít a váltóolaj szint vizsgálatának, másrészt foglalkozik az olajcsere kérdésével. Mindezt a felperes ilyen irányú kérése hiányában is meg kellett volna tennie a szakszerviz I.r. alperesnek. A felperestől nem volt elvárható, hogy külön felvesse az olajszint ellenőrzés és az olajcsere elvégzésének szükségességét. Mindezek elmulasztása miatt felróhatóan közrehatott az I.r. alperes a kár bekövetkeztében.

A Kúria szerint a közös károkozás megállapításának helye volt, mert az alperesek egymást követő, de okozatossági folyamat szempontjából és erre tekintettel jogilag is szorosan összefüggő magatartásai vezettek a felperes károsodásához. Új szakértő kirendelése pedig azért nem volt indokolt, mert a fentebb ismertetett alperesi

magatartások elkövetésének ténye megalapozta az alperesek kártérítésben való marasztalását, arra pedig - a felülvizsgálati kérelemben írtakkal ellentétben - megfelelő magyarázatot adott a szakértő, hogy a meghibásodást miért nem egy esetleges „mechanikai ütés” okozhatta (46. jkv. 5. olda. 3. bekezdés, 58. irat 1. oldala).

Mindezekre tekintettel a Kúria a Pp. 275. § /3/ bekezdése alapján a rendelkező rész szerint döntött.

Az I.r. alperes eredménytelenül nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, ezért a Kúria a Pp. 270. § /1/ bekezdése, 78. § /1/ bekezdése és a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § /5/ és /6/ bekezdése alapján kötelezte 15.000 Ft + 4.500 Ft (27 %-os) ÁFA összegű, mérsékelt mértékű ügyvédi munkadíj formájában felmerült felülvizsgálati perköltség megfizetésére a felperes javára.

Budapest, 2012. március 27.

Dr.Vezekényi Ursula sk. a tanács elnöke
Dr.Lőrincz Györgyné sk. előadó-bíró
Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk. bíró